

Ankarstiftelsens fängelsearbete i Sverige

Det rapporteras nästan dagligen om nya skjutningar och sprängningar, och brottsbekämpning har blivit ett centralt ämne både i politiken och i samtalet på stan. Det är lätt att känna en uppgivenhet inför våldet, men vi vill förmedla hopp. Både till de som sitter i fängelse och till dig som läser detta.

Ankarstiftelsen har en lång erfarenhet av fängelsearbete i Colombia med fantastiska resultat och sedan 2020 finns vi även på svenska häkten och anstalter. Vår erfarenhet är att en majoritet av de intagna vill ha en förändring i sina liv, men vet inte hur det ska gå till. Många har försökt på egen hand, men misslyckats vilket skapat en uppgivenhet. Vi vill skapa tro och hopp och tillhandahålla verktygen för att lyckas. Vi arbetar med gruppaktiviteter som ofta resulterar i enskilda samtal utifrån individens situation. Under 2022 har vi gjort nästan 400 besök på häkten och anstalter. En mycket viktig del är att vi även finns med och stöttar efter frigivningen då den stora utmaningen kommer. I dagsläget följer vi 35 frigivna med olika stödinsatser. Alla har nu ett fungerande liv.

Förebyggande arbete

Vid uppstarten av vårt arbete i svenska fängelser 2020 sattes visionen att på sikt även arbeta förebyggande för att minska nyrekryteringen, framför allt bland unga. Under sommaren 2022 blev vi kontaktade av en förälder, från en mellanstor svensk stad, vars barn var aktiv i både kriminalitet och missbruk. Där fick vi både vara ett stöd i kontakten med myndigheter, men även motivera pojken att ta emot hjälp. Ett halvår senare har han fullföljt sin missbruksbehandling och det har även bildats en föräldragrupp som samverkar för att fånga upp andra som är på väg in i missbruk och kriminalitet. Här finns Ankarstiftelsen med och stöttar med kunskap och erfarenhet.

PFS

Ankarstiftelsen ingår i den internationella organisationen Prison Fellowship som innebär att vi är del av ett världsomspännande nätverk med 119 länder.

En av de fångar vi har följt, frigavs under 2021 med ett beslut om utvisning till Colombia. Genom Prison Fellowship kunde vi förmedla en kontakt som mötte upp vid ankomsten. Fångens namn är José Elber Angulo. Som ringar på vattnet av vårt arbete i svenska fängelser arbetar han nu som fängelseevangelist på två av Colombias fängelser. [Här finner ni hans senaste rapport.](#)

Fredrik

Jag var nog sex år när jag insåg att allt inte var som det skulle. Jag är uppväxt i en dysfunktionell familj. Min pappa var kriminell och hamnade i fängelse vid olika tillfällen. Min mamma mådde inte bra och sade med jämna mellanrum att hon inte orkade leva. Det var normalt då, men jag ser nu att det var en tuff situation för en liten kille. Både pappa och mamma tog dessutom droger.

Eftersom min vardag såg ut som den gjorde kände jag ett utanförskap redan när jag började skolan. Det gjorde att jag blev utåtagerande och sågs som ett problembarn. Det i sin tur gjorde

att jag blev överflyttad till det man kallade OBS-klass. Där samlade man alla barn som inte klarade vanlig skolgång. Problemet var att i den klassen gick jag tillsammans med äldre som drack alkohol vilket gjorde att jag började dricka redan som tolvåring. Utanförskapet gjorde att jag sökte tillhörighet i andra sammanhang och som fjorton-femtonåring blev jag skinhead och huligan. Här blev det mycket alkohol och droger vilket innebar att jag gled in i kriminalitet. I ett drogmissbruk dröjer det inte länge innan man själv börjar sälja droger för att finansiera sitt eget missbruk. Här började också myndigheterna att få upp ögonen för min kriminalitet vilket ledde till en rättegång där jag blev dömd till samhällstjänst. Jag började begå kriminella handlingar tillsammans med min pappa som slutade med att vi begick en grov misshandel där vi båda blev dömda till två års fängelse.

Jag hade blivit tillsammans med en tjej och alldeles innan mitt fängelsestraff föddes min äldsta dotter. Under tiden i fängelse kände jag att jag ville ordna upp mitt liv. Det gjorde att jag ordnade både lägenhet, arbete och körkort när jag muckade. Trots min vilja att få ordning på livet ser jag nu att jag inte hade verktygen för att klara det vilket gjorde att jag sakta men säkert gled in i kriminaliteten igen. Jag lyckades bland annat kombinera mitt jobb som chaufför med att leverera vapen och droger. Vilket resulterade i ännu ett fängelsestraff.

Precis innan min andra dom fick jag ett uppdrag som indrivare. När jag knackade på hos gäldenären öppnade hans flickvän med en liten flicka vid sin sida. Jag kände där och då att jag inte kunde fullfölja uppgiften och misshandla någon inför ögonen på den lilla flickan som påminde väldigt mycket om min egen dotter. Att jag inte fullföljde mitt uppdrag sågs inte med blida ögon av gänget. Jag blev först bunden och slagen, men de tyckte inte att det räckte och när de försökte dränka mig var jag alldeles säker på att jag skulle dö. I paniken lyckades jag på något sätt slå mig fri och fly. När jag kort därefter hamnade i fängelse igen kände jag en lättnad över att vara i säkerhet.

Jag kände mig väldigt uppgiven och jag satt i min cell och försökte skriva ett brev med ett rop på hjälp, Men jag fick inte till det och trots flera försök hamnade alla i papperskorgen. Mitt i allt detta fick jag besök av Thomas Lundgren på Ankarstiftelsen. Han sade att om jag bara gör som han säger så kommer det att bli bra. Där och då kände jag att jag kapitulerar. Han sade också att jag kunde få låna hans Jesus. Under det halvår jag hade kvar på mitt straff besökte Thomas mig regelbundet. Jag sökte hjälp från socialtjänsten inför frigivningen. När jag förklarade att jag inte kunde flytta tillbaka på grund av min hotbild, vägrade de att hjälpa mig. De sade att jag skulle söka hjälp hos socialtjänsten på orten där jag var. Men när jag sökte hjälp där blev jag hänvisad tillbaka till min hemort. Ett moment tjugotvå som innebar att jag inte fick någon hjälp överhuvudtaget. Ankarstiftelsen meddelade då att de skulle hjälpa mig med pengar till mat och KRIS (Kriminellas revansch i samhället) i Södertälje ställde upp med boende till en billig peng.

När jag muckade från fängelset hade min syster lovat att hämta mig och skjutsa mig till KRIS där jag skulle bo. Min pappa följde med på resan och när vi kom fram mötte Thomas upp oss. Vi satte oss ner tillsammans med de som arbetar på KRIS och gick igenom min planering. Thomas utmanade min pappa och han sade att även han kunde få låna hans Jesus. Nu har det gått 9 månader. Jag är kvar på KRIS och har ett fungerande liv. Jag får också vara en förebild för andra, framförallt för min systerson som jag tidigare haft väldigt dåligt inflytande på och

som av en konsekvens av det, var på väg in i både kriminalitet och missbruk. Som ringar på vattnet har även pappa varit nykter och drogfri i över ett halvår och är engagerad i kyrkan där han bor. Han går också på självhjälpsmöten flera gånger i veckan.

Ett riktigt mirakel.

Fredrik

Tino

Jag är född och vuxen i en kriminell familj där min far har suttit inne hela min uppväxt och är lite av en fängelselegend. Min bror och farbror är grovt kriminella så det var rätt naturligt för mig att inleda min kriminella bana tidigt i livet. Jag växte upp i skuggan av den jugoslaviska maffian i Stockholm då mina närmaste barndomsvänner var barn till ledarna där. När jag var 18 år fick jag mitt första fängelsestraff och hamnade på Hallanstalten. Under min tid på anstalten träffade jag på Thomas Lundgren som hade besöksgrupper och enskilda samtal med fångarna. Med tiden blev det flera fängelsedomar för min del och jag lärde känna Thomas väldigt bra men jag var inte redo att lämna mitt kriminella liv ännu.

2012 fick jag min sista dom där jag blev dömd till 4 år i fängelse i Finland och under min tid i fängelset så dog flera av mina närmaste vänner. Jag satt i fulla restriktioner och hade därför ingen kontakt med omvärlden, ingen tv, radio osv. Det enda jag hade tillgång till var böcker och därför frågade jag häktespersonalen om jag fick gå och välja någon bok från biblioteket och det fick jag. Det var ett stort bibliotek med massor av böcker men alla var på finska och ryska så jag kunde inte läsa dem. Efter ett tag hittade jag dock en svensk bok och det var en bibel, så det slutade med att jag läste den tre gånger och där och då lärde jag känna Gud.

När jag kom ut utbildade jag mig till terapeut och började jobba på behandlingshem vilket jag gjorde i några år. 2019 blev min sista nära barndomsvän mördad och polisen var på mig för att de trodde att jag skulle hämnas min vän. Det hände en massa annat runt mig vid den tiden som fick mig att börja vackla i min tro och tillslut så hade jag bara två valmöjligheter; Att gå tillbaks till mitt destruktiva liv eller att kapitulera inför Gud och jag valde det sistnämnda. Jag kom att tänka på Thomas Lundgren som har gjort den här vändningen i livet. Jag ringde upp honom och berättade för honom om vart jag befann mig i livet. Thomas tyckte att jag skulle börja jobba med mig själv och följa honom i hans fotspår vilket jag gjorde.

Vid ett senare tillfälle frågade Thomas mig om jag ville börja jobba med honom inne på fängelserna. Det ville jag väldigt gärna men jag hade svårt att tro att Kriminalvården skulle godkänna mig för det jobbet. Till min stora förvåning blev jag till slut godkänd och nu har jag jobbat på Ankarstiftelsen i ett år. Det är det bästa jobbet jag någonsin haft. Killarna jag träffar har ett speciellt förtroende för mig eftersom jag var en av dem, för inte alltför länge sedan. Jag har också fått chansen att betala tillbaks till samhället och till Thomas och till Gud för den delen också.

Tino Isberg

Alpha-kurs i fängelse

Under några år har vi besökt en Klass 1 anstalt där vi håller samlingar och individuella samtal. Vi jobbar med att motivera de intagna till ett liv utan kriminalitet och droger, samt ger råd och

förmedlar hopp och framtidstro. Vi som besöker anstalterna är kristna, men vi får inte evangelisera. På en Klass 1 anstalt, som är en anstalt som håller högsta säkerhetsklass, sitter de flesta på långa straff och har därmed tid att fundera över existentiella frågor. Vi har långa och mycket nära relationer med dem som är med i våra grupper. Varje onsdag när vi kommer upp till avdelningen blir vi varmt mottagna av våra vänner. På förmiddagen har vi en motivationsgrupp där vi presenterar ett ämne som vi sedan funderar och diskuterar kring. I samtalen är ju vi besökare tydliga med vad vi tror på och flera av deltagarna är intresserade av tron på en god Gud.

Efter sommaren 2022 ville flera interner ha bibelstudier så man efterfrågade det och vi från Ankarstiftelsen fick ta ansvaret. Sedan i höstas har vi en Alpha-grupp varje vecka. Det brukar komma 5–8 killar och de flesta som går kursen och är troende kommer från alla möjliga sammanhang, vilket ger samtalen krydda. Några är ännu inte Jesusföljare och oftast är också någon muslim med. I Alpha går man igenom 15 avsnitt och eftersom vi inte får ta in video eller datorer så är föredraget och samtalen anpassade till gruppen. Vi får många intressanta samtal om t.ex. treenigheten, varför Jesus är central, varför det finns ett gammalt och ett nytt testamente, om alla synder kan förlåtas och vad den helige Anden är till för o.s.v.

Bed för killarna att dom ska kunna förstå att även mord och andra hemskheter har Jesus dött för. Be också för att flera avdelningar och anstalter öppnar för att vi eller andra ska få hålla Alpha-kurser. Be också för oss. Vi längtar efter att många på våra anstalter ska få möta Jesus och bli en del i den väckelse som vårt land behöver.

Växtvärk

Just nu är vi i en situation där vi inte kan tillgodose alla behov som finns. Vi behöver växa och bli större så att vi kan hjälpa fler. Som ett exempel kan nämnas den anstalt där vi startade upp en liten grupp på en avdelning för drygt två år sedan och som nu, på efterfrågan av både personal och intagna, har växande grupper på anstaltens alla sex avdelningar. Även antalet besökta anstalter ökar och behoven är stora.

Om du som läser detta vill stötta vårt arbete ekonomiskt och på så sätt göra det möjligt för oss att utvidga arbetet och hjälpa fler är det möjligt via Ankarstiftelsens Bankgiro 901-4010 eller Swish 123-901 40 10. Märk inbetalningen PFS12. För mer information om vårt arbete får ni gärna kontakta oss på telefon 010-424 06 46 eller via mejl pfs@ankarstiftelsen.se. Vi kan även, i mån av tid, komma ut och berätta om vårt arbete.